

PUBLICACIÓ NUM 18

UN OFICI OBLIDAT: CISTELLER

Ca l'antic cisteller

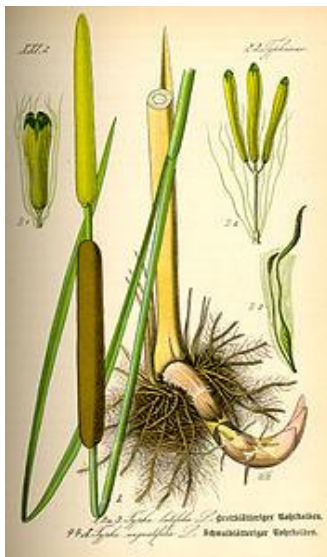
OFICIS OBLIDATS: CISTELLER

L'aigua és vida i la nostra riera proporcionava varietat de plantes, algunes alimentàries i d'altres molt útils, com la boga.

La boga (Typha angustifolia) és una planta herbàcia que apareix a la vora de pantans i aiguamolls. Pot formar denses colònies, de vegades impenetrables. Sol ser la primera que colonitza estos ambients.

És fàcilment identificable, perquè la part superior acaba en un cilindre de color marró.

Les fulles de boga s'empren, una vegada assecades i parcialment descolorides amb vapors de sofre, per a fer seients de cadira, estores, cistelles i altres objectes. El trençat de la boga requereix una gran destresa manual. Hi ha diferents classes de cadires de boga: costurera, xata, catalana, castellana, xaparra

Cadira de boga del fons del GRC

Josep Carbó i Massana (Cervelló, +1969-70) va ser l'últim cisteller de Cervelló, de jove vivia amb la seva família a la casa petita de Can Guitart, al carrer Major, on va aprendre l'ofici de cisteller.

Després de la Guerra Civil va muntar una botiga-taller on feia cistells, cadires de boga i venia carbó, vi, postals, baldufes, llaminadures per a la mainada com barretes de pega dolça, etc. Allà també es podia prendre un vaset de vi. Sobretot venia el que feia artesanalment: escombres, coves i cistells de vímet, fregalls i arranjava cadires de boga. Collia les canyes de la riera i tenia un hort amb els vímets. La boga la treia de la riera, del Pèlag de les Quatre Fonts.

Cal cisteller Josep Carbó, (on ara hi ha el restaurant El Secret del Vell)

Ca l'antic cisteller a Can Guitart, amb uns cistells al portal

Un altre ofici oblidat: artesà de fer escombres.

Ramon Monforte Fígols (Barcelona, 1922 – Cervelló, 2020)

De ben jove va treballar a la fàbrica de vidre “Cervellonense” d’en Sans. Després va treballar a unes quantes fàbriques. A les hores lliures va fer de sabater i també va fer escombres de manera artesanal. Les canyes les treia de la riera de Cervelló i anava al Garraf a buscar la planta de margalló. Les seves escombres van ser molt apreciades i en venia també als pobles de l’entorn.

Francesc Pasqual Armengol
Gup de Recerca de Cervelló